sygn. akt V Ca 2858/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Robert Obrębski

Sędzia SO Joanna Staszewska
Sędzia SR (del.) Tomasz Pałdyna

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 15 grudnia 201 lr.

sprawy o zamówienie publiczne

ze skargi Gildia Sp. z o.o. w Lublinie

z udziałem przeciwnika skargi - zamawiającego Centrum Projektów Informatycznych
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji
od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie
z 3 października 201 lr. sygn. akt KIO 1989/11

w przedmiocie rozpoznania wniosku skarżącego Gildia Sp. z o.o. w Lublinie
o przywrócenie terminu do wniesienia skargi od wyroku KIO z 3 października 201 lr.,
sygn. akt KIO 1989/11

postanawia:

1. **oddalić w niosek o przyw rócenie terminu;**
2. **odrzucić skargę.**

Na oryginale właściwe podnisy

Za zgodność

SEKRETARZ SĄDOWY

ha

Annh wflstejuk

Sygn. akt V Ca 2858/11

Uzasadnienie:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 198b ust. 2 zd. 1 ustawy z 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych (t.j.: Dz. U. z 2010r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Izby w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia Izby, przesyłając jednocześnie jej odpis przeciwnikowi skargi.

Odpis skargi został doręczony skarżącemu 19 października 20lir. (k. 63), zatem termin do wniesienia odwołania upłynął dla niego 26 października 201 lr. Skarga została natomiast wniesiona do KIO 12 listopada 201 lr. czyli niewątpliwie po terminie.

Nie zasługują na uwzględnienie argumenty skarżącego, zawarte we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, jakoby datą od której należy liczyć siedmiodniowy termin do wniesienia skargi, ewentualnie datą ustania przeszkody w dokonaniu czynności procesowej był 10 listopada 201 lr., czyli dzień, w którym pełnomocnik skarżącego dowiedział się o zapadłym orzeczeniu KIO. Powyższa okoliczność nie uzasadnia przywrócenia terminu do wniesienia skargi.

Przywrócenie terminu jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy strona bez własnej winy nie dokonała czynności procesowej w terminie. Przyczyną uzasadniającą przywrócenie terminu może być jedynie zdarzenie niezależne od strony, stanowiące przeszkodę w dokonaniu czynności w terminie.

Powoływanie się przez skarżącego, na fakt, iż to skarżącemu Krajowa Izba Odwoławcza przesłała 19 października 201 lr. odpis orzeczenia z 3 października 201 lr., kiedy powinna była przesłać odpis orzeczenia pełnomocnikowi skarżącego nie uzasadnia przywrócenia terminu.

Chybiony jest bowiem wniosek skarżącego, iż Krajowa Izba Odwoławcza miała obowiązek, w przypadku ustanowienia przez odwołującego się w postępowaniu przed KIO pełnomocnika doręczenia pełnomocnikowi, a nie odwołującemu się odpisu orzeczenia. Powyższe oparte jest bowiem na błędnym założeniu, iż do postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą stosuje się art. 133 § 3 k.p.c. nakazujący stronie działającej przez pełnomocnika doręczenie pism wyłącznie jemu.

W postępowaniu przez KIO, zgodnie z art. 185 ust. 7 ustawy prawo zamówień publicznych przepisy postępowania cywilnego stosuje się jedynie posiłkowo w zakresie nie uregulowanym w ustawie. Natomiast zgodnie z art. 196 ust. 5 w/w ustawy odpisy orzeczenia wraz z uzasadnieniem wysyła się w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia, a jeżeli nie było ogłoszenia w terminie 3 dni od dnia wydania postanowienia, stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego lub ich pełnomocnikom. Z niniejszego wynika, iż Krajowa Izba Odwoławcza ma alternatywę, w przypadku występowania w postępowaniu strony wraz z pełnomocnikiem przesłać odpis orzeczenia stronie lub pełnomocnikowi, zatem brak podstaw do przyjęcia, iż winna mieć tutaj zastosowanie reguła doręczenia wskazana w art. 133 § 3 k.p.c.

Dodatkowo podkreślić należy, iż brak było przeszkód, aby skarżący otrzymując odpis orzeczenia KIO bezzwłocznie przesłał je swojemu pełnomocnikowi, tak by miał on możliwość zapoznania się z orzeczeniem i sporządzenia w terminie siedmiodniowym skargi, skarżący natomiast uczynił to dopiero 10 listopada 201 lr., czyli 22 dni po otrzymaniu orzeczenia KIO. Brak zatem podstaw aby takie działanie skarżącego

oceniać jako niezawinione.

Powyższe wskazuje, iż brak jest możliwości przyjęcia niezawinionego wniesienia skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, po upływie terminu. W związku z tym konieczne jest oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi. Konsekwencją niniejszego musi być uznanie skargi za wniesioną po terminie, zakreślonym przez art. 198b ust. 2 zd. 1 ustawy prawo zamówień publicznych.

Zgodnie z art. 198e ust. 1 ustawy z 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych (t.j.: Dz. U. z 2010r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) Sąd na posiedzeniu niejawnym odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu lub niedopuszczalną z innych przyczyn, jak również skargę, której braków strona nie uzupełniła w terminie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 198e ust. 1 ustawy z 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych orzeczono jak w sentencji.